

in obsegu snovi pri pripravah bodočih učiteljev materinščine.

Zanimiva je rubrika, ki nam predstavlja ugledne jezikoslovce (Ušakov, Grot) in znane metode.

Revija posveča veliko prostora ocenam in poročilom o posameznih knjigah, ki obravnavajo tako jezik kot metodiko pouka.

O DOMAČEM BRANJU

Obravnava domačega branja je zahtevna, vendar premalo pojasnjena naloga, ki jo mora slavist opravljati. Pojavlja se več vprašanj, npr.: kako naj učitelj vzbudi učencem veselje do branja, kako naj obravnava prebrano knjigo, koliko zapisov o knjigi naj zahteva, kako naj domače branje ocenjuje.

Od mnogih področij, ki jih vsebuje pouk slovenskega jezika, je domače branje eno od najbolj pomembnih. Z njim ustvarjamo namreč učenčev odnos do knjige, ki bo lahko pozitiven ali negativen. Če se učenec v šoli ogreje za dobro knjigo, bo bral tudi kasneje, če ne, bo prikrajšan za mnogo življenjskih vrednot.

Največkrat se učenci ustrašijo naslovov knjig in navodil, ki jih dobijo zanje. Če učencu zagotovimo, da je knjigo treba predvsem dobro *prebrati*, manj pa o njej *napisati*, potem bo odpor do domačega branja deloma že premagán. Knjige naj ustrezajo učenčevi čustveni in umski zrelosti. Povezane morajo biti z učno snovjo, ki jo v posameznem razredu ali letniku obravnavamo. Najbolje je, če učencem vzbudimo zanimanje za določeno knjigo pri obravnavi kake snovi. Preden začne učenec knjigo brati, mu moramo povedati, na kaj

Poročajo predvsem o domačih delih, izjema je le Jan Svetlika: Sintaksa ruskega jezika v primerjavi s slovaškim.

Kronika obvešča o celi vrsti konferenc in sestankov, ki so bili posvečeni tematiki, ki jo obravnava revija.

Matej Rode
Gimnazija v Celju

naj bo pozoren; zahtevamo tudi zapise o knjigi, vendar ne preveč obširnih, predvsem pa ne podrobne zgodbe (»vsebine«). S tem seveda ni rečeno, da zgodbe ni treba poznati. Zapisov ne ocenjujemo, upoštevamo pa jih pri skupni obravnavi domačega branja.

Pri tej obravnavi dosežemo boljše rezultate z interpretacijsko metodo. To pomeni, da se najprej pogovorimo o čustvih, ki jih je učencem vzbudila prebrana knjiga. Stvarna obravnava mora biti premišljena in sistematična. Učence lahko razdelimo v skupine in vsaki skupini damo posebno nalogo. Vse ugotovitve skupine zapišejo in pri tem upoštevajo tudi domače zapise. Učitelj odgovarja na vprašanja učencev, daje navodila in usmerja delo. Nato ugotovitve posameznih skupin zberemo, dopolnimo in uredimo. Tako imamo zbrane misli vsega razreda, učitelj končno pomaga učencem do primerne analize. Urejene zapise razmnožimo in razdelimo učencem.

Domače branje vključimo v snov, ki jo obravnavamo, zato ga tudi ocenjujemo hkrati s preverjanjem celotnega učenčevega znanja.

Urška Snedic
Tekstilni center Kranj
Poklicna tekstilna šola

OSEMDESET LET PO GABRŠČKOVIH NARODNIH PRIPOVEDKAH V SOŠKIH PLANINAH (1894—1974)*

Andrej Gabršček se je rodil 26. nov. 1864 premožnemu kobariškemu trgovcu. Iz tega gorskega, lepega, a obenem trdega sveta izvira njegova trma za doseganje ciljev, žilavost, čilost, kar kasneje ni ostalo brez

odmeva v vsakodnevnem političnem boju in javnem delovanju.

Malemu radovednežu so stare tete zbujele domišljijo s čudovitimi, grozljivimi, nena-

* Da bi se dognalo, koliko je ljudskega pripovedništva iz Gabrščkove zbirke po osemdesetih letih od izida še živega, je za književni seminar pri prof. J. Rotarju študentka pedagoške akademije, odd. za razredni pouk v Novi Gorici, Sonja Lipušček pripravila o tem seminarsko nalogo. Zaradi snovne in tudi siceršnje odmaknenosti prinašamo skrajšani povzetek in se omejujemo predvsem na gradivo. — Op. uredn.